

OP JE OREN

Blindoekrecensie van het album *We Take No Prisoners* van Joris Teepe met Gene Jackson en Rashied Ali

Contrabassist Joris Teepe opereert al vanaf 1992 vanuit New York. Hij leidt zijn eigen bands, componeert zowel voor kleine bezettingen als voor groot orkest, werkt als producer en is ook nog hoofd van de jazzafdeling van het Gronings conservatorium. *We Take No Prisoners* is de negende cd die onder zijn naam verschijnt, en de eerste van zijn eigen bigband, een groep die hij startte na een project waarbij hij zijn composities voor symfonieorkest arrangeerde voor een bigbandbezetting. Drummer van dienst is **Gene Jackson**, die op een van de tracks wordt afgewisseld door de in augustus vorig jaar overleden **Rashied Ali** (zie SWK 154). Leuk detail: het complete album werd in niet meer dan zes uur opgenomen! (Hugo Pinksterboer)

Mark Eeftens

Een bassisten-cd, denk ik bij het eerste begin, maar al snel zet een hele trits blazers in. Het is jazz, en wel van een uitgedachte soort. Niet even een thema spelen en dan met z'n allen loos gaan, maar echte composities met interessante arrangementen en ritme- en tempowisselingen. Het moet een leuke klus zijn geweest voor de drummer, een man die van wanten weet en even makkelijk swing als Cubaanse patronen in 12/8 speelt. In het tweede nummer klinkt hij mij als een jazzy Vinnie Colaiuta in de oren, en naast die naam komt er op dit aangenaam heftige album maar geen andere bovendien. Blijft vooral staan dat hij echt erg goed is – en de cd wordt na een paar keer luisteren nog steeds beter!

Dick de Waal

Spannende bigband met een keur aan improvisatie. Dit is nog eens een verrassende plaat! Het album is vooral ook interessant omdat de arrangementen ver buiten de geijkte patronen om gaan, waarbij het vlijmscherpe drumwerk, zeker gezien deze traditionele bezetting, een heerlijk vrij karakter blijft behouden. Het blaaswerk is dermate heftig dat je bijna zou vermoeden dat de band rond een van blazers ontstaan is. Swingen doet het in elk geval als een trein, zelfs in een van swing naar funk laverend stuk in 9/8. Met inzet van wahwah en delay in de gitaarsolo's brengt de muziek zelfs wat harde vernieuwing op bigbandgebied. Wellicht te confronterend en dramatisch voor mensen die voor gematigd kiezen, maar voor anderen een ervaring van jewelste. En dat contrabaswerk... Lekker hoor!

Klaas Jan Stol

De eerste gedachte is dat het een bassistenalbum is, simpelweg omdat het eerste nummer met contrabas begint. De composities zijn erg vooruitstrevend, bijna met klassieke intentie. Anderen zouden het gewoon rare of zelfs irritante jazzmuziek noemen, terwijl de band toch ook een funky kant heeft. De nummers passen goed in de oude bigbandtradities, waar op een fijne manier mee gespeeld wordt. Er staat geen saai nummer op en de solo's rocken echt, zoals het moet bij jazz. Bovendien wordt er ook echt de ruimte voor genomen. Het derde nummer is mijn favoriet. In tegenstelling tot bij de vorige *Op Je Oren* kan ik nu echt geen chocola maken van welke band of welke drummer dit zou kunnen zijn. Maar heftig zijn ze allebei!

boek+cd Paul Delong - *Delong Way To Polyrhythmic Creativity On The Drumset* (Hudson)

Een tijdje geleden stonden er een paar artikelen in de Amerikaanse *Modern Drummer* van ene **Paul Delong**. Ik had nooit van hem gehoord, maar zijn oefeningen waren te gek: een

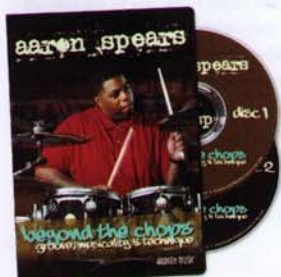
soort polyritmische fills voor gevorderden met hele mooie ideeën ertussen. Ik hoorde Elvin Jones en Bill Stewart wel eens dit soort fratsen spelen en was dus meteen geïnteresseerd. Nu ligt er dus een heel boek met dit moois en het werkt in grote lijnen als volgt: Je neemt een kwartentrio. Dat zijn zes pulsen in een vierkwartsmaat. Die pulsen ga je vervolgens indelen in groepjes van

twee, drie of vier. Als je dat kaal op je snare slaat, is het nog niet zo heel spannend, maar dan is daar Paul Delong: hij verdeelt deze groepjes in dit boek op alle mogelijke manieren over zijn set en laat dat ook horen op de bijgevoegde cd. Zo ontstaan vaak hele gave fills die niet overal toepasbaar zijn, maar – indien goed gebruikt – je wel het nodige applaus bezorgen. Een soortgelijke werkwijze vind je verderop in het boek waar Delong 'vier over drie' in een driekwartsmaat toepast. Ook hier is het smullen geblazen. In een laatste sectie vind je een aantal transcripties van Virgil Donati, Bill Stewart, Gregg Bissonette en Antonio Sanchez, met cd-verwijzingen. Heerlijk materiaal voor de gevorderde drummer! (Mark Eeftens)

2dvd Aaron Spears - *Beyond The Chops; Groove, Musicality & Technique* (Hudson)

Er was al de nodige opwinding te bespeuren op Youtube over het fenomenale spel van **Aaron Spears** bij Usher en tijdens de American Idol-tournee. Niet alleen kan de man

geweldig grooven, ook zijn zijn fills nog eens werkelijk onnavolgbaar. Telkens wanneer Spears zo'n fill speelt, denk je: Hé, wat was dát in vredesnaam?! Leuk van deze dubbel-dvd van meer dan drie uur is dat er vlak voor zo'n fill een tekeningje in beeld verschijnt. Wanneer je dan op Enter drukt zie je de fill in slow motion, en dat is hard nodig! Op dvd 1 speelt Spears nummers voor een klein drummerspubliek. De vragen die volgen zijn nogal obligaat en ook van de antwoorden word je niet veel

wijzer dan dat de groove toch echt het belangrijkste is en dat het om het liedje gaat. Allemaal goed, cool, maar ik merkte dat waar ik bij veel drummers benieuwd ben naar hun verhaal, ik bij Spears vooral verlangend uitkeek naar het moment dat hij weer ging spelen. Dat doet hij overigens genoeg, dus vrees niet! Op dvd 2 wordt Spears geïnterviewd door superdrummer Jojo Mayer. Hier wordt de tekst interessanter en gelukkig speelt Spears ook hier prachtig.

De dvd's komen met een e-book

met goede transcripties van een aantal van Spears' toverkunsten. Ook kun je door op een icoontje te klikken meteen naar het stuk waar Spears speelt wat er in de noten staat. Je kunt niet anders dan onder de indruk zijn van de moddervette grooves, de power en de werkelijk verbluffende fills die overlopen van de ideeën. Laten we hopen dat iemand Spears gauw hiernaartoe haalt om eens lekker iedereen de mond open te spelen. Tot die tijd is deze dvd een prima begin. (Mark Eeftens)